

vare; dette finder derimod ikke Anvendelse paa Søffende; det er ligesaa let at faae at vide, om en Forfatter har efterladt sig Søffende, som at han har efterladt sig Kone og Børn; og paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at det samme Pietetshensyn, der taler for, at hans Kone og Børn maae nyde Fordeel af hans litteraire Virksomhed, ogsaa maa tale for hans Søffende, notabene kun i første Led, som maafee ofte have opoffret hele deres Liv for at pleie den Ufødte. Med Hensyn til den høitærede Ministers Forslag, skal jeg bemærke, at hele dette Spørgsmaal først er fremkommet idag, og at det derfor ikke har været muligt at conferere med Udvalget; jeg taler derfor her kun i mit eget Navn; men jeg for mit Vedkommende agter at stemme for dette Forslag, og dets nødvendige Consequents med Hensyn til § 19, som er nævnt af den ærede Formand, og som ikke har kunnet fremkomme tidligere, end som skeet er. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale, at man ved at antage Udvalgets Forslag medtager et Tilfælde, som let kan indtræffe, og som er udeluftet ved den oprindelige Redaction, og at man vel ikke gaaer tilbage til den oprindelige Bestemmelse om at medtage alle Udarvinger, men dog sætter den Ufødtes Søffende i Klasse med Enker og Livsarvinger.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man til Afstemning, hvorved:

1) Udvalgets Ændringsforslag til § 3:

„til at foranstalte nye Dplag af sit Skrift, skal saadan“ forandres til:

„til at udgive et Haandskrift eller til af et tidligere offentliggjort Skrift at foranstalte nye Dplag, skal hans“

vedtoges eenstemmigt med 46 Stemmer.

2) Indenrigsministerens Forslag til samme Paragraph:

At efter „Livsarvinger.“ udelades Punktum og indskydes: „og hvor saadanne ikke findes, hans Søffende.“

vedtoges eenstemmigt med 45 Stemmer.

Den øvrige Deel af Indenrigsministerens Forslag til denne Paragraph ansaaes for vedtagen uden Afstemning som en Consequents af den foregaaede Afstemning.

Formanden: Udvalgets Ændringsforslag til § 4 er en reen Redaction. Jeg skal sætte Ændringsforslaget til § 5 under Forhandling.

Ordføreren: Dette Forslag er saa nær som muligt ved ogsaa at være en Redaction. Meningen af Paragraphen er naturligvis, at en Oversætter skal anses for Forfatter med Hensyn til sin egen Oversættelse, men ikke at han skal have erhvervet en udelukkende Ret til at oversætte fra det Skrift, hvorfra han har oversat. Det er imidlertid anset for rigtigt udtrykkeligt at anføre dette, navnlig med Hensyn til Anvendelsen paa Opsørelsen af Stykker. Da det let kunde tænkes, at den, der havde ladet f. Ex. et fransk Stykke oversætte til Opsørelse paa et Theater, kunde troe sig berettiget til at formene et andet Theater at lade Stykket paany oversætte og opføre. Det kan naturligvis ikke være Meningen. Oversætteren har Forfatters Ret, men kun til sin egen Oversættelse; den har man ikke Lov til at eftertrykke, derimod har man vel Lov til fra ny af at oversætte det samme Skrift.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, afstemtes Udvalgets Forslag til § 5:

3. Slutningen tilføies: „for sin Oversættelses Vedkommende.“

og vedtoges eenstemmigt med 41 Stemmer.

Formanden: Udvalgets første Forslag til § 6 gaaer ud paa en Redaktionsforandring. Jeg skal sætte det andet Forslag til § 6 under Forhandling.

Ordføreren: § 6 bestemte, at den fulde Ret, som tilkommer en Forfatter og efter ham hans Efterladte, ogsaa skulde indtræde med Hensyn til anonyme og pseudonyme Skrifter, naar Forfatteren af et saadant navngav sig inden Udløbet af 30 Aar efter den Tid, da